

kringing oyggjarnar

Ongin
skreiði-
gøta
í Sørvági

Tað verður ongín skreiðigøta í Sørvági. Hetta er úrslitið av einum fundi á kommunuskrivstovuni hóskvøldið. Á fundinum vóru nevndin í Sørvágs húsmøðrafelag, bygðarráðið og sýslumaðurin í Vágum. Fundurin var komin í lag, tí Húsmøðrafelagið hevur heitt á bygðarráðið um at fáa gøtur lagdar av til skreiðigøtur hjá børnum, tá kavi er.

Fundurin varð samdur um, at veganetið í Sørvági er so hátt, at tað er sera trupult at leggja gøtur burturav til skreiðing, uttan at ymsir vansar og vandar fylgja við. Bygðarráðið vildi meta málið soleiðis, at um tað sum vegmyndugleiki legði gøtur burturav til skreiðing, so kundi tað eisini koma til at fáa ábyrgdina, um skaði hendi í samband við skreiðingina har.

Fundurin vildi tí heldur heita inniliga á foreldrinum um at biðja børnini ikki skreiða á gøtunum. Uppslog til at minna foreldrinum og børnini á hetta verða sett upp, tá kavi er.

Úr Sørvági — veganetið ikki egnað til sleður

Nú er deyðsfellán
farin at virka

«Eingin gongubreyt». Einkin gøtuljós. Eingin avmerking. Hvørki á vegjara ella á endanum.

Við hesum orðum byrjaði ein grein í Sosialinum seinasta mikudag. Um eina av deyðsfellunum í gøtunum í Havn. Tað er tann nýggi vegurin av Kongabrunni í J. Broncksgøtu.

Nú er henda deyðsfellán farin at virka.

Sunnudagin vórðu ein maður og eitt trý ára gaml barn koyrd niður við pylsuvoynar. Tey vóru á veg eystureftir, tá tey blivu rakt aftanifrá av einum bili. Barnið sat í stóli og bleiv slongt út á vegin, men slapp uttan størvegis mein. Maðurin slongdist uppá bilin í

framrútin. Hann bleiv lagdur inn á Landsjúkrahúsið til kanningar.

Bilurin hevði ikki nógva ferð. Høvði hann ta ferð, sum nógvir hava, ið koyra henda vegin, er litið at ivast í, at deyðsfellán hevði kravt sini fyrstu mannaliv.

Tekniska deild hjá býráðnum upplýsir annars, at ætlanin er at seta upp gøtuljós og gera gongubreyt. Men fyrst skal bergið framvið vegnum styrkjast.

Hetta tykist at vera blivin tann vanligi mannagongdin í Havnini: Fyrst verða vegir opnaðir fyrri ferðslu og so verður farið at hugsa um trygdina aftaná!!!

Adolf Hansen:

Skipini niðurkoyrd — tola
ikki at landa í Føroyum

— Skipini eru so niðurkoyrd, at tey tola ikki at landa í Føroyum.

Uppgávan er ikki at fáa fiskin av landinum. Uppgávan er at fáa teir bátar niður at selja, sum kunnu bjargast av tí. Teir, sum meina at kunna klára seg við at landa her heima, teir skulu halda fram við tí.

Hetta sigur Adolf Hansen, sum hevur útvegað nokrum skipum møguleika at selja fyrri fastan pris í Hebridunum.

Løtuloydn

— Nú ert tú kendur sum talsmaður fyrri støðugum arbeiði á føroysku flakavirkjunum. Rimar tað saman við, at tú nú ert farin at stila fyrri útflutningi av isfiski?

— Tað er antin ella hjá hesum skipum, annaðhvørt at fara av knóranum ella fáa betri pris beinanvegin. Men tað er frøgari at hava eitt sindur minni av arbeiði á landi í tveitriggjar mánaðir, so skipini kunnu flóta viðari. Annars sigla hesi skipini niður kortini. Eg syrgi fyrri, at tey ikki gera bummtúrar við at selja á auktið, men at teir eru tryggjaðir við at fáa ein fastan pris.

Adolf Hansen sigur, at hetta er bert ein løtuloydn. Hann vónar, at landsstýrið, helst longu í næstu viku, kemur við einum uppskoti til loysn av støðuni hjá fiskiflotanum. Tað er ov leingi at biða til 1. februar.

Sendur av
landsstýrinum

— Hvussu komst tú í samband við Highland and Islands Development Board?

— Teir settu seg í samband við meg. Teir vóru

her í heyst, og tá tann fyrsti kom til min, spurdi eg, hvi hann júst vendi sær til min. Hann svaraði, at hann úti í landsstýrinum varð biðin um at fara til min.

— Fært tú prosentir av solum?

— Nei, eg fái onki. Eg geri tað bara av vælvild.

Adolf Hansen sigur, at hann hevur ikki biðið nakran um at fara til Hebridurnar at selja. Teir, sum eiga skipini, eru komnir til sín.

— Hvussu ber tað til?

— Teir vita, eg róti við alt møguligt.

Roynd eftir longu

Adolf Hansen sigur, at hann komandi summar ætlar sær at fiska longu við fimm bátum. Hann fær ein heilt góðan pris fyrri hana, sigur hann.

Annars hevur Adolf Hansen roynt at útvega prisir til lidnar vørur frá virkjunum. Men, sigur hann, man slær altíð pannuna ímóti. Virkini kunnu

ikki selja uttanfyri Fiskasøluna.

Adolf Hansen hevur ætlanir um at fáa í gongd eina framleiðslu, sum kemur at verða ein mót-pólur til Fiskasøluna. Hann ætlar at byrja spakuliga við at fáa prisin upp á feskum fiski, sum við fiska litið av, djúpvatnsfiski.

Eini góð ráð

Adolf Hansen sigur, at hann herfyri sá í einum blaði, at Birgir Danielsen, stjóri á Føroya Fiskasølu, sigur, at útlendingar gjarna vilja gera av við Fiskasøluna. — Eg havi eini góð ráð til øll virki og øll skip. Um vit ikki kunnu fáa eina betri Fiskasølu, hvi so ikki hjálpa útlendingum við at knúsa hana og so fáa gjørt eina nýggja, sunna fiskasølu.

Tað eru ikki virkini, sum stýra Fiskasøluni. Tey skulu eittast at eiga hana, men tað er hon, sum stýrir teimum, sigur Adolf Hansen.

Fleiri stovnar yvirmettir:

Fiskifrøðingar
fáa skeiv tøl

— Veiduhagtøl 100% av leið. Fiskifrøðingar ikki longur førir fyrri at stovnsmeta tunguna í Norðsjónum. TAC fyrri tosk í Barentshavinum niður í helvt.

Vandi er fyrri, at stovnsmetingarnar av fleiri fiskasløgum eru skeivar orsakað av skeivum veiðutølum. Verri enn so øll veiða verður fráboðað. Til dæmis verður mett, at veiðan av tungu í Norðsjónum er tvífalt tað, sum hagtølini siga. Spurningurin um stovns-

metingar og skeiv veiðutøl var eitt av teimum stóru málunum á ársfundinum hjá ICES, millumlandaráðnum fyrri havransökni, í Warszawa í oktober.

Avmarkingar á ymskum leiðum hava ført við sær, at øll veiðan ikki verður fráboðað. Fiskifrøðingar brúka tey almennu veiðutølini sum grundarlag undir stovnsmetingum. Eru veiðutølini skeiv, ov lág, so verða allar útrokningar hjá fiskifrøðingunum eis-

TAC-talið fyrri tosk í Barentshavinum er minkað við góðari helvt.

Ilgruni er um, at serliga russar fiska ov nógvan tosk. Myndin er tikin umborð á russiskum trolara. Teir hava fingið ein óvanliga stóran tosk...

ini skeivar. Stovnurin verður yvirmettur, sigur Kjartan Hoydal, sum lut-tók á fundinum í Warszawa.

Eitt dømi er toskastovnurin í Barentshavinum. TAC-talið fyrri 1979 er 810.000 tons. Fyri 1980 er tað komið heilt niður á 390.000 tons. Hetta bendir á, at stovnurin hevur verið yvirmettur.

Fiskifrøðingar siggja seg nú ikki førar fyrri at gera nakra stovnsmeting fyrri tunguna í Norðsjónum. Hildið verður, at veiðutølini eru 100% ov lág. Tað eru fyrst og fremst hálendingar, sum

veiða tunguna.

Tað kom fram á fundinum í Warszawa, at tað serliga er í Norðsjónum, tað er galið, og tað er millum EEC-londini. Á økjum, har eitt land hevur eftirlitið, eitt nú við Føroyar, er støðan munandi frægari.

Nú er ein yvirlysing send øllum limalondunum í ICES um henda spurning, sum fiskifrøðingar meta er sera álvarsigur.

— Eftirlitið við landingunum er ikki nóg gott, men tað er so ein spurningur, um tað er politiskur vilji til at økja eftirlitið, sigur Kjartan Hoydal.